

Crkva na vjetrometini

Na vjetrometini se nalazimo
teško svoj put pronalazimo,
ali ga uvijek nađemo
i nekako se snađemo.

Teško je opstati u nestabilnom kraju
Bog ima zadsću za koju svi ne znaju
da se ovdje nastanimo
da se ničega ne sramimo.

Boga molimo često
da i mi imamo svoje mjesto
u ovom nesretnom kraju
nama dragom zavičaju.

Želje su naše otprilike iste
svima nam trebaju duše čiste
Obnoviti srca i ognjišta što prije
i sve to nam teško nije
moramo početi sve iznova
to je zadaća braćo moja i tvoja

Crkva je prije godina 300
Bila u Gornjem Volaru isto
dođe rat i vojsci svakoj
potreban je spokoj
no neki nisu htjeli znati
da bi u crkvi trebali Bogu hvalu dati
već sotona iz njih progovori
i na rušenje ih nagovori.

Od mržnje ništa nevidješe
katolike zatrti htjedoše,
ali Bog im ne dozvoli
da se sve stanovništvo iseli
ipak ostaše naki ljudi
da se šurkovački kraj probudi.

Kad je prošao vihor rata
od crkve ne ostaše ni vrata
pa je napraviše na Kosi,
misleći da zlo vjetar odnosi.
No ni tu dobro bilo nije
poče novi rat gori nego prije.

Opet vojska neka
nije bila srca meka
svetinju našu srušiše
srca nam raniše
uništiše i ono malo
katolika što je ostalo.

Svetinju našu srušiše,
ni Boga se ne bojaše
ali će ih kazna stići
ma kuda htjeli ići

Netko se sjeti da veli
premjestiti crkvu želi,
dosta je bila na Kosi
bliže glavnoj cesti je nosi
Možda će ovdje cijela opstati
i svima važna postati.

Nažalost stalno je premještamo
kao da nešto pospremamo
a gdje da je sagradimo
a da je ne izgubimo.

Očevi naši godinama je gradiše
i u tome uspješe.
U toj crkvi sam krštena
Prvu Svetu pričest primila
i sakramenat Krizme nosila
Bile su to zlatne godine
za ovaj kraj i za mene

Počеше previranja nakon 50 ljeta
molitva nekome zasmeta
poče rat i opet naša crkva
na vjetrometini bi
miniraše je neki ljudi zli
čak ni prava vojska ne bi.

Kad se duhovi zla smiriše
mnogi se posramiše
što dozvoliše
da im se susjedi odseliše
valja sve obnoviti
i ljude vratiti,
ali kako kad ničega nema

sela opljačkana porušena
stanovnici iseljeni,
a mnogi su umrli i zaboravljeni.

Znam da Bog ima
svoje planove prema svima
tako nađe načina i rješenje
za sve naše brige i probleme.

Posla nam pravog pastira
da svoje stado saziva
da ga okupi i sve zbroji
Bog to hoće mili moji

Dodje fra Ivo u Šurkovac
da zaradi i potroši novac
iz ruševina crkvu valja dići
sva okolna sela treba obići

Lati se posla poče gradnju
i molitava sadnju.
Napravi čuda
i svi mu se dive ovuda

Mnogi za Šurkovac znali nisu
dok fra Ivo nije počeo misu.
tako su mnogi za Šurkovac pitali
kako ne bi po okolnim selima skitali
da lakše put nađu
i svoj mir pronađu.

Mnogi su ga pronašli
i u naše misli zašli
u Šurkovcu se poklonili
i Bogu se pomolili.

Molim Boga da ovako ostane
dok sve naseljeno ne postane,
da fra Ivo župnik moj
ostane u župi toj
da fra Ivo župnik naš
ostane s nama do kraja baš.

Neka moli Svevišnjega Boga
za zdravlje puka svoga
i ovom narodu izmoli
želju koju najviše voli

da nijedna vojska koja ovdje dođe
i ovim krajem prođe
crkvu rušiti više nikad neće
i svi ćemo zajedno više imati sreće.

Amen, Aleluja, Amen

Sofija Anić (Josić)